

[Tommy Dinesen]

til at mærke reallønsnedgangen? Man prøver med receptafgifter, hvor selv folk, der er kronisk syge, skulle af med nogle flere penge, og sådan bliver man ved. Der er i hundredvis af eksempler, vi kan tage frem. Arbejderne har ikke fået for 5 flade øre. 3 dage efter – det er jo fantastisk, at man tør; at der ikke kommer en revolution, må skyldes, at vi er nogle fredelige mennesker her i landet – kommer man med noget, som giver nogle fordele til andre. Aktuelt har været så flink at regne ud, at folk med 90 tdr. land får en lettelse på 15.000 kr. årligt, og de, der har 18.500 tdr. land, får 1 mill. kr. i lettelse. Er det ikke dem, der tjener mest, der får mest, må jeg spørge? Sådan opfatter jeg det, ellers har jeg ikke lært at regne rigtigt. Sådan tror jeg også at folk vil opfatte det ude i landet, og derfor synes jeg, det er godt og modigt, at I tør gøre det. Jeg håber også, I kommer til at mærke til det senere.

Det er også derfor, jeg siger til indenrigsministeren, at det er en fordel – ligesom det er en fordel for godsejerne; det er en rigtig god gammeldags godsejerlov – for supermarkedet og ikke for den lille købmand. Det vil ministeren sikkert ikke give mig ret i, men det kan vi finde ud af under udvalgsarbejdet; så langt vil jeg i hvert fald gerne være med.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Først til venstres ordfører, som taler meget om det sociale aspekt i spørgsmålet om fradrag kontra lille og stor indkomst. Hvis vi endelig skal tale om det, så lad os begynde at diskutere, om vi måske skal stoppe fradragretten for denne grundskyld. Derefter kan vi begynde at tale om det sociale aspekt i det, ellers kommer vi aldrig nogen sinde i nærheden af social rimelighed.

Nu da landbrugsministeren er til stede, vil jeg spørge ham: hvad med vores promillepenge i landbruget? Er de bare strøget i løbet af et par år? Er den meget solidariske løsning, som landbruget er meget glad for, altså væk i og med, at denne lov bliver vedtaget? Jeg kan næsten ikke tro på, at man har accepteret den slags ting i Landbrugsrådet. Men der kommer måske forslag fra landbrugsministeren, hvorefter man på en anden måde skal have kanaliseret flere penge til

landbruget? Hvad har man egentlig talt tænkt sig med hensyn til dette?

Så vil jeg sige for at hjælpe socialdemokratiets ordfører: når man spørger om beskæftigelsesvirkningen, indkomstvirkningen og alt muligt andet af regeringens forslag, får vi altid det samme svar, nemlig at det af hensyn til den samlede effekt af regeringens økonomiske politik vil give et unuanceret billede at give et svar ud fra denne lov alene. Jeg vil tro, at vi kan få det samme svar fra indenrigsministeren i dag.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

På det direkte spørgsmål fra hr. Bjørn Poulsen skal jeg sige, at promillepengene blev indført i 1977. Historien var dengang, at da man gik fra den 15. til den 16. vurdering, ville der med 20 promille blive tale om en fordobling af ejendomsskatterne.

Efter stort pres, bl. a. fra folketetinget, kom den daværende regering endelig med et lovforslag, idet den havde fundet ud af, at promillen nok maksimalt skulle fastsættes til 15. Hvis den skulle give balance, skulle den være på 11 promille. Man erkendte, efter at 1977-betænkningen fra landbrugsministeriet var kommet, at det nu var fornuftigt med en animalsk produktion. Derfor syntes man ikke, det var fornuftigt at pålægge så store afgifter og fast beskatning af landbrugserhvervet, men man kunne ikke bevæge sig til at gå ned til de 11 promille. Derfor skulle vi – så vidt jeg husker, var det en af salig Per Hækkerups udmærkede ideer – tilbageføre nogle af disse penge til landbruget. Dermed kunne man spare på promilleafgifterne, ellers skulle de være steget, og så satte man promilleafgifterne ned. Det er baghistorien for promillepengenes opståen.

Hvis der findes en afgift, som jeg synes er uretfærdig, er det skat på produktionsjord, idet det er en forældet afgiftsform, som kongemagten havde, modsat den katolske kirke, som havde tiendebeskatningen. Det er for øvrigt komisk at se, at det er de såkaldt antiroyalistiske partier, der står mest fast på denne gamle beskatningsform. Men lad det nu ligge.

Jeg synes, det er unfair, at man beskatter uanset skatteevne, og det påvirker i hvert fald produktionen, idet den, der af en eller anden grund har en produktion, der ikke